

ДАМЯН ДАМЯНОВ ОБЕЗВЯРА

chitanka.info

Обидно ми е, че съм жив.
В заблудата, че се издигам,
катерих планини-лъжи,
до тъжна истина да стигна.
Уж се изкачвах на възбог,
но не във висинето звездно
намерих се, а в трап дълбок.
Върхът ми се оказа бездна.
И вместо хора-божества,
аз зърнах хора-буболечки,
нищожни, пъплеци едва,
понесли сламчици и клечки,
понесли алчност, завист, грях...
Но най-ужасно бе, че в тия
мравунячета аз видях,
уви, и себе си самия.
Понесъл свойта сламка и
към свойта дупчица запътен,
препънат в свои букаи
и в свое щастийце закътан.
Затуй ли, боже, длани драх
и топка кърви станах, боже?
За да презра и мен, и тях,
и целия живот нищожен?
Аз питам бог. Но где го бог?
Ни глас, ни лик... Небето зее
над мене като трап дълбок...
И там ли Нищото живее?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.